



Havukaisten tiedote

kevät 2015



*Havukais-
postia*

Arvo Havukainen 70 vuotta



Kierrätystä se on tämäkin: Arvo Havukainen kunnostaa asiakkaan pirtinkalustoon kuuluvaa pöytää.

Havukaisten sukuseuran perustajajäseniin kuuluva Arvo ”Appo” Havukainen täytti viime vuoden huhtikuussa 70 vuotta. Nykyisin hän on uutta jaksoa mukana seuran hallituksessa sen varapuheenjohtajana. Sukukirjan ilmestyessä vuonna 2004 Arvon firma Havukainen Oy oli lähes laajimmillaan, kun puusepäntehtaassa oli pitkälti toistasataa työntekijää. Kirjassa on mukana Arvon oma kertomus yrittäjähistoriastaan, joten tässä yhteydessä siihen ei laajasti palata.

Aikanaan Havukainen Oy sai lukuisia tunnustuspalkintoja niin kotimaakunnassa kuin valtakunnallisestikin. Eräs hieno kokemus oli Finlandia-talossa, kun valtakunnallisen yrittäjäjuhlan peräkkäisinä puhujina olivat silloinen valtiovarainministeri Sauli Niinistö ja kiteeläis-”puuseppä” Arvo Havukainen. Yrityksen tuotanto meni noin 85% määräisesti ruotsalaiselle Ikealle. Se olikin kohtalokas asia, sillä kun Alvar Kamprad siirsi ostonsa Havukaiselta Kiinaan, se aiheutti kiteeläistehtaalle kestäättömän tilanteen ajaen Arvon yrityksen aikaa myöten suoritustilaan.

Puhoksen teollisuusalueella sijainnutta Kiteen kaupungin omistamaa kiinteistöä laajennettiin useaan kertaan. Alkuun lunastettaviksi suunnitellut tilat olivat käytännössä kuitenkin Havukai-

sen vuokraamina, sillä kasvavan yrityksen käyttöpääomantarve ja koneinvestoinnit sitoivat likviditeetin niin, ettei varoja tehdasrakennusten itselle hankintaan liennyt. Siten yrityksen loppuminen vuonna 2006 merkitsi taloudellisten riskien realisoitumista niin yrittäjälle, kuin Kiteen kaupungillekin.

Vaikka yrittäjä tunnisti riskin pääosin yhden ostajan varassa olevalle tuotannolle, toisaalta sama asia antoi mahdollisuuden tehokkaalle toiminnalle, kun valmistettavia nimikkeitä oli vähän: esimerkiksi mäntyisiä ruokapöytiä valmistui vuodessa liki 200.000 kappaletta. Jos puhutaan pohjoismaisesta yrittäjämoraalista, puhtaita papereja Havukainen Oy:n kanssa tehdystä yhteistyöstä toiminnan loppuajalta ei Ikealle voi antaa.

Oma tarinansa on yrityskonkurssin vaikutus ihmissuhteisiin. Arvo Havukainen kertoo, että iso määrä läheisiksi kumppaneiksi, jopa ystäviksi luulluista kavereista liukeni siinä tilanteessa tietymättömiin. Se tuntui epäoikeudenmukaiselta miehestä, jonka perusluonteeseen kuuluu rehellisyys. Elämäntavat täysin raittiiksi tiedetyllä yrittäjällä olivat moitteettomat. Lähimmät tukijat sentään säilyivät - ja yrittämisen halu.

Kipan puheenjohtajuuttakin Arvolle riitti 10 vuotta. Niiden aikana tulivat kiteeläispesiksen ensimmäiset kolme kulta- ja kolme hopeamitalia.

”Losolan Heikin” pojalla puusepänalalla on geneissä. Isähän oli rakennusurakoitsija ja puuseppä, suutarikin Hiitolassa 1930-luvulla useita vuosia. Arvo Havukaisen aika - eläkeläisenäkin - kuluu edelleen puusepäntöissä. Kiteen Sepänniemessä sijaitsevasta Kalustesoppi-verstaasta valmistuu tätä nykyä monenlaisia tuotteita. Pääosa on kaapistoja, keittiö- ja kylpyhuonekalusteita sekä mittatilaustöitä. Kierrätysideaa tukee saneerauskohteissa tarvittava ovien ja kalusteiden kunnostus maalaustöineen. Joskus taas työkalut pakataan autoon ja suunnataan kaupungille. Kohde saattaa olla osakehuoneisto, jonka omistaja uskoi sisustusremontin tutulle miehelle.

Havukaisten sukuseuran jäsenet toivottavat vielä jälkikäteen syntymäpäiväonnea ahkeralle jäsenelleen! Sama joukko uskoo, että Arvolla riittää jatkossakin aikaa ja harrastusta lastenlasten ukkina olon lisäksi myös sukuseuratyöhön.

Pekka Havukainen



Havukaisten muistokivijuhla Kiteenlahdessa 2005. Samassa potretissa ovat sukuseuran edellinen puheenjohtaja Pekka Havukainen ja vieressä oikealla istuva nykyinen puheenjohtaja Martti Havukainen.

Puheenjohtajan tervehdys

Hyvät sukulaiset!

Uusi vuosi on hyvän matkaa jo kulunut ja on aikaa lähettää Havukaispostia. Tällä kertaa sivuja on aikaisempaa enemmän. Perusteluna tälle voisi todeta, että onhan meissä Havukoissa kerrottavaa. Petroskoin matka toteutui ja siitä on oma juttunsa sihteerimme Liisa Pirhosen kirjoittamana. Entinen puheenjohtajamme Pekka Havukainen on ahkeroinut ja ollut yhteydessä seuramme kahteen hyvin mielenkiintoiseen jäseneen, Arvo Havukaiseen ja Jorma Havukaiseen – niinpä heistä on omat tarinansa molemmista.

Tässä lehdessä esitetään myös kutsu kesän kokoukseemme, johon toivomme runsasta osanottoa. Ohjelma on varmasti kiinnostava ja antoisa. Toivon että moni sukuseuramme kokouksissa käynyt tulisi uudestaan ja toisi mukanaan uusia kävijöitä. Koetetaanpa ottaa mukaan nuoria sukumme jäseniä!

Vielä muistuttaisin sukumme tarinoista. Edelleen vastaanotto on auki kaiken aikaa suvun parissa sattuneista mielenkiintoisista tapahtumista ja tietenkin mielenkiintoisista suvun jäsenistä - jokainen meistä on varmasti ainakin yhden tarinan arvoinen Havukaisten lehdessä. Eli siitä vaan kirjoittamaan tarinoita tai sitten yhteydenotto vaikka minuun tai johonkin muuhun sukuseuran hallituksen jäseneen, niin haastattelija/kirjoittaja kyllä löytyy.

Viihtykää lehtemme parissa ja menestystä vuodelle 2015.

Martti Havukainen
puheenjohtaja

Sukuseuran matka Petroskoihin kesällä 2014



Ryhmäkuva otettiin kauniissa karjalaismaisemassa.

Rapionmyllyn kokoontumisessa kesällä 2012 tehtiin päätös seuraavan sukuseuramatkan kohteesta. Valinta oli kaunis Petroskoin kaupunki Äänisen rannalla. Alkuperäinen suunnitelma Pohjolan Matkojen kanssa typistyi siihen, etteivät pystyneet matkaa toteuttamaan, kun lähtijämäärän vähimmäistavoite 30 henkeä ei ilmoittautumisajan kuluessa täytynyt. Kuitenkin reissuun teki mieli lähteä ja seuran sihteerinä käännyin autoilija Esa Karhun puoleen. Melkein samanlaisella konseptilla matka saatiinkin järjestymään ja aikataulukin oli alkuperäinen, 25-27.7. Havukaisten lisäksi saimme mukaan myös kaksi Matikaista.

Pysähdyimme Kinnermäellä, tutustuimme Smolenskin Jumalan Äidin tsasounaan, ja söimme hyvin. Sattumalta kiteeläisiä tuttuja oli siellä samaan aikaan lounaskaverina. Toisena matkapäivänä olimme kaupunkikierroksella. Tutustuimme Karjalan Sanomat-lehden toimitukseen, jossa ystävälliset tytöt tarjoilivat meille kahvia ja esittelivät lehteä sekä sen tekemistä. Päivän kruunasi ruokailu Äänisen rannalla; ruoka oli hyvää, sitä oli riittävästi ja meitä todella palveltiin. Hienon näköinen ranta, olisi tehnyt mieli uimaan sillä ilma oli helteinen ja ”piitsi” täynnä auringonpalvoja – eipä arvannut varautua.

Iltapäivällä sekoilimme sitten kaupungilla, eikä sieltä niin helppoa ollutkaan suunnistaa takaisin hotellille. Hotelli oli *Zarechnaja*, ihan siisti ja rauhallinen, eikä kovin kaukana Pohjola-hotellista. Ja kuka jaksoi, taisi viettää iltaakin siellä. Kolmantena matkapäivänä aamiaisen jälkeen lähdimme kotimatkalle Aunuksen kautta, jossa kävimme kaupoissa, torikin siellä oli ja kahvit juotiin. Vieläpä yhdet nokipannukahvitkin mahtuivat pitkän ajopäivän ohjelmaan. Kuljettajalla oli varusteet matkassa ja nuotiopaikka löytyi Salmin ja Pitkärannan väliltä. Laatokan rantatietä jatkoimme sitten Pitkärannasta Läskelään ja Kirjavalahden upeamutkaisen rantatien kautta kohti Sortavalaa. Siellä olivat jo kaupat ja tori kiinni, mutta pientä iltapalaa kuitenkin löytyi. Lähtiessä pyörähdimme vielä hotelli Piipunpihassa ja ihastelimme sen siistiä ja viihtyisää respa-kahviota.

Matkaseura oli parasta A-luokkaa. Vielä monta päivää leukapielet olivat kipeänä nauramisesta, kiitos Teemu-velmulle! Onneksi ilmastointi toimi ja auto kesti osittain kuoppaistakin tietä. Meillä oli pieni bussi, joten lähekkäin saatiin olla, mutta kenenkään pinna ei tuntunut kiristyneen. Yksi vuorokausi lisää, se olisi tarvittu, on sinne kuitenkin sen verran matkaa. Kaupunki on iso ja matkapäivinä kuumuuskin oli huipussaan. Kiitos kaikille mukana olleille, olitte huippureissajia!
Liisa Pirhonen.



Petroskoi, tuntemattoman sotilaan hauta. Paikallinen vihkipari oli kunniakäynnillä.



Smolenskin Jumalan Äidin tsasouna Kinnermäessä. Ortodoksiuskonto on palannut Venäjälle.



Jälleen yksi kilpailu on takana ja kaulaan saatu kultamitali kertoo menestyksestä.

Kylmähermoinen Inka Kiteeltä

Paikallisten lehtien urheilusivuja seuraavat ovat viime aikoina törmänneet Inka Havukaisen nimeen usein. Tämä kiteenlahtelainen nuori neitonen on tullut tutuksi ensin pesäpallon ja nyt ammunnan parista. Siviilissä Inka on 18-vuotias lähihoitajaopiskelija, opinnot ovat päättymässä keväällä. Inka asuu vanhempiensa Eijan ja Jounin kanssa Kiteellä Kiteenlahdessa Heinsyrjässä. Perheeseen kuuluvat myös isosisko Niina (s. -89) ja isovelji Jarno (s. -93), jotka asuvat jo omillaan.

Inka asettuu sukupuussa Heinsyrjän Havukaisiin eli aika lailla suvun kantamailla elelee edelleen. Inkan kotitalo sijaitsee samalla paikalla kuin hänen ukkinsa Olavi, "Mustanlammin Olli", on syntynyt v. 1940. Olavin ollessa pieni perhe siirtyi isä-Taunon ("Heinsyrjän Tauno") ja äiti-Lempin johdolla Mustalammelle. Siellä on Inkan Jouni-isä syntynyt vuonna 1963. Heinsyrjään Eija ja Jouni asettuivat v. 1993 ja Inka onkin ollut kiteenlahtelainen koko ikänsä.

Urheilun saralla Inka harrasti pesäpalloa lähes 10 vuotta ensin Kiteen Pallo-90:n joukkueissa ja B-ikäisenä Susirajan Mailan joukkueessa. Inka saavutti pesäpallossa tyttöjen superpesiksen hopeamitalin v. 2012. Jo pesäpallouran aikana Inka harrasti myös ammuntaa ja vakiinnutti asemansa nuorten sarjojen kärkipaikoilla. Lopullinen lajivalinta tuli eteen v. 2013, kun panostaminen kahteen niin vaativaan urheilulajiin ei aika enää millään riittänyt. Valintaa "helpotti" myös lievä polvivamma, mikä korjaantui leikkauksella.

Nyt Inka on panostanut ammuntaan tosissaan ja tulokset puhuvat puolestaan; panostus on kannattanut. Syksyllä 2014 Inka valittiin mukaan Marko Lepän vetämään valmennustiimiin (www.leppa.fi). Tiimin päätavoite on ampumaurheilun tukeminen hyvien yhteistyökumppaneiden avulla ja samalla se toimii nopeana tiedotuskanavana. Tämän tiedotuksen nopeuden me Inkan uraa seuraavat olemme saaneet huomata kisamatkojen aikana. Leppa.fi-tiimiin kuuluu viisi nuorta ampujaa. Tiimin tavoitteet ovat Rio de Janeiron olympialaisissa v. 2016.



Inka ja hänen Anschütz-merkkinen kilpailuaseensa. Taustana on suomalainen kesämaisema.

Inkan katse saattaa olla suunnattuna myös olympialaisiin, mutta välietappeja on vielä runsaasti. Helmi-maaliskuun vaihteessa käydään Hollannissa ilma-aseiden EM-kilpailut. Näihin kisoihin pääsystä Inka on jo antanut vahvoja näyttöjä voittamalla mm. Unkarin avoimet kisat Szekszardissa sekä Kupittaan kisat Turussa. Ja tätä haastattelua tehtäessä seuraavana päivänä on jälleen lähtö kilpailemaan Tanhuvaaraan. Aikaa uralla kehittymiseen on vielä runsaasti, Inka kilpailee tässä vaiheessa N20 sarjassa. Kokemusta aikuisten kisoista kertyy pikkuhiljaa eikä kärki ole enää kaukana aikuisissakaan.

Fyysisen ja henkisen panostuksen lisäksi Inkan harrastus vaatii todella paljon taloudellista panostusta. Inka käyttää Anschützin asetta, jonka hinta on noin 3.000€. Aseen, ammusten ja varusteiden lisäksi kustannuksia tulee kilpailu- ja leirimatkoista hotelliyöpymisineen. Kilpailuvuoden budjetti on reilun 10.000 euron suuruinen. Vaikka mukana on jo Leppä.fi-tiimi, vaatii laji omaa taloudellista panostusta runsaasti. Henkilökohtaisia sponsoreita harrastuksen tukemiseen onkin jatkossa löydettävä. Kun osaaminen ja varusteet ovat kunnossa, toivottavasti myös talous järjestyy. Pidetään Inkalle peukkuja, toivottavasti EM-kisamatka Hollantiin toteutuisi!

Jaana Hukka.



Kokouskutsu

Havukaisten sukuseuran varsinainen sukokokous
lauantaina 4.7.2015 alkaen klo 12.00

***Paikka on Sivistys- ja Kulttuurikeskus Ilmarinen, Kipakka-ravintola.
(Sama rakennus Kiteesalin kanssa) osoite Koulutie 3 82500 KITEE***

Kokouksen jälkeen on yhteinen lounas viereisessä huonetilassa. Ruokailun jälkeen siirrymme Kiteesalin puolelle seuraamaan Kyläparin Myllyteatterin tuottamaa ”Vanhan ajan iltamat”- sketsinäytelmää. Sen kesto aika on noin tunti.

Tapahtuma päättyy kakkukahveihin samassa paikassa jossa kokous pidettiin.

Kokouspaketti tarjoiluineen ja teatteriesityksineen on sukuseuran jäsenille maksuton.

Tärkeää! Kokoukseen ja ruokailuun tulevilta pyydetään tarjoilun mitoitusta varten ennakkoilmoittautumiset 15.6.2015 mennessä. Yhteyshenkilö on sihteeri Liisa Pirhonen, p. 050-5359743. Muut osoitetiedot löytyvät tämän vihkosen takakannesta.

Varsinainen sukokokous alkaa 12.00 ja käsiteltävinä ovat säännöissä määrättyt asiat. Niihin kuuluvat mm. hallituksen jäsenten vaali (sääntöjen mukaan kaikki ovat samanaikaisesti erovuorossa), tiliasiat sekä jäsenmaksun määrääminen seuraavalle tilikaudelle.

Hallitus odottaa jäseniltä vireää keskustelua ja ohjeita tulevan 2-vuotisjakson toiminnalle.

Jos sukuseuran jäsenillä on mukana näyttely- ja myyntiesineitä, ne ovat tervetulleita. Kokoustilan yhteyteen järjestetään sopiva paikka niiden esillepanoon.

Tervetuloa kokoukseen!
Havukaisten sukuseura ry



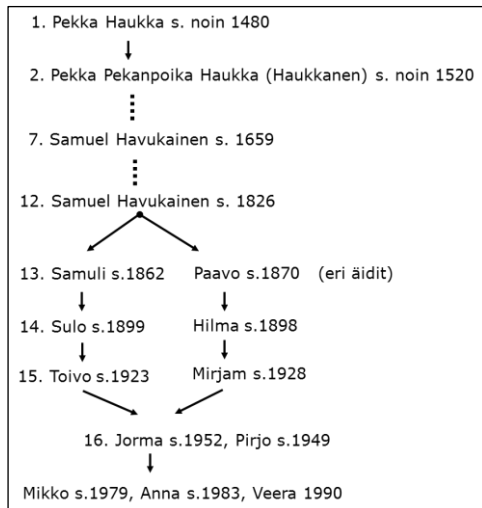
Kokouspaikkamme Sivistys- ja Kulttuurikeskus Ilmarisen Kipakka-ravintola on eräs viihtyisimmistä yleisötiloista tämän päivän Kiteellä. Kuva on otettu Rajaseutuliiton 90v. juhlassa syksyllä 2014.



Hyypiinjärvi Kiteellä sijaitsee Kiteenlahden ja Kiteenkylän rajoilla. Tämä oli aikanaan Kiteenjärven ohessa myös Havukais-suvun eräs ruoka-aitta. Järvillä oli useita nuottakuntia ja saaliiksi saatiin komeita lahnoja.

Jorma Havukainen, Rantasalmen sukuhaaran "tupla"-Havukainen

Tutustuin erinomaiseen sukukirjaamme selvittääkseni, kenen sukua olen. Kuulun Rantasalmen sukuhaaraan ja esi-isäni on 15 sukupolvea taaksepäin Pekka Haukka, joka oli syntynyt n. 1480 Rantasalmen Putkisalmessa. Hänen poikansa, talollinen Pekka Pekanpoika Haukka (Haukkanen), syntynyt n. 1520, oli mm. lautamies Rantasalmen käräjillä 1563 ja kuului Ruotsin kuninkaan luona käyneeseen lähetystöön 1575. Sukutaustani on sikäli mielenkiintoinen, että olen kahta kautta Havukaisten sukua. Isäni Toivon isä Sulo Havukainen ja äitini Mirjamin äiti Hilma Huupponen, os. Havukainen, olivat serkuksia - tarkemmin serkkupuolia, ks. kaavio alla.



Jorman sukupuu



Jorma, Anna, Pirjo ja Veera

Synnyin Helsingin olympiavuonna Savonlinnassa samassa sairaalassa kuin isäni Toivo Havukainen 29 vuotta aiemmin. Asumme tuolloin Säämingin Kellarpellon Pöllänlahdessa, josta muutimme Savonlinnaan rautatieläisten asuinalueelle ollessani vuoden ikäinen. Isäni oli lapsena muuttanut perheensä kanssa Sukevalle, jonka keskusvankilasta Sulo-ukki oli saanut puutyön ohjaajan paikan. Toivo oli lähtenyt sieltä jatkosotaan 17-vuotiaana ja hyvin alkanut oppikoulun käynti Kiuruveden yhteiskoulussa oli keskeytynyt. Sodan jälkeen isä palasi synnyinseudulleen ja toimi VR:n palveluksessa vaihdemiehenä. Hän oli vapaa-aikanaan innokas kalamies ja marjastaja yhdessä äitini kanssa. Lukuisat venematkat Savonlinnan saaristoon pysyvät mukavina muistoina minulla ja isosiskollani Pirjolla. Isä opetti Pirjon ja minut hiihtämään jo pienenä ja minä perin aina siskolta pieneksi jääneet välineet. Äitini Mirjam oli taitava ompelija, jonka tekemissä päällysvaatteissa itsekäni liikuin aina teini-ikäni asti. Äiti työskentelikin vaatetusala.

Koulun aloitin Savonlinnassa Puistokadun kansakoulussa 1959, mistä siirryin Savonlinnan lyseoon 1963. Neljän luokan jälkeen perheeni muutti isän työn vuoksi Jyväskylään, missä suoritin lukion loppuun Jyväskylän lyseossa. Koulu- ja opiskeluaikani työskentelin kesäisin rakennuksilla Jyväskylässä ja Tampereella. Ammattiopinnot suoritin Tampereen teknillisessä korkeakoulussa ja valmistuin pohja- ja maarakentamisen diplomi-insinööriksi 1977.

Sisareni Pirjo kirjoitti ylioppilaaksi Jyväskylän tyttölyseosta ja monien koulu- ja työvaiheiden jälkeen väitteli kasvatustieteiden tohtoriksi Helsingissä vuonna 2003. Pirjo asuu Helsingissä ja toimii yliopettajana ammattikorkeakoulu Laureassa.

Avioituin opiskeluaikana 1974 ja muutimme Helsinkiin 1977. Meille syntyi kolme lasta, joista vanhimpana Mikko 1979, Anna 1983 ja Veera 1990. Lahjakas Mikko-poika kuoli suureksi suruksemme 2002. Samoihin aikoihin tiet lasteni äidin kanssa erkanivat, mutta ystävälliset välit ovat säilyneet. Anna on sairaanhoitaja ja asuu perheensä kanssa Järvenpäässä. Veera asuu Helsingissä ja on ammatiltaan lähihoitaja jatkaen parhaillaan opintojaan.



Nuori inssi työssään 80-luvulla

Opiskelun päätyttyä suoritin asepalveluksen ja aloitin työurani Helsingin kaupungilla vuonna 1978. Perinteisten suunnittelutehtävien ohella minulla on ollut mahdollisuus olla kehittämässä myös uusia asioita alallani. Alkuvaiheessa sain vedettäväksi kaupungin sisäisen tutkimusprojektin, jossa etsittiin kaupungin kivihiihivoimaloiden palamistuotteena syntyvälle tuhkalle hyötykäyttöä. Tutkimusten ja koerakentamisen tuloksena laadittiin ensimmäinen tuhkan käyttöohje maarakentamista varten ja ohjeen englanninkielinen painos levisi noin 40 maahan. Toinen merkittävä kehityshanke oli tämän jälkeen ns. esirakentamiskäytännön läpivienti Helsingin kaupungilla 1980-luvulla. Esirakentamisella tarkoitetaan pohjamaaltaan huonojen tai muuten vaikeasti käyttöön otettavien alueiden saattaminen helpommin rakennettavaksi maarakennusteknisin keinoin. Esirakentaminen ajoittuu kaavasuunnitteluvaiheeseen ja tehdään ennen alueen varsinaista rakentamista. Siihen rinnastettava pilaantuneiden maiden systemaattinen kunnostaminen käynnistettiin 1990-luvulla ympäristötietoisuuden lisääntymisen ja ympäristölainsäädännön kehittymisen myötä.

Vuonna 2002 minulle tarjoutui mahdollisuus siirtyä yksityisen suunnittelutoimiston palvelukseen täytettyäni samana vuonna 50 vuotta. Otin haasteen vastaan ja sain pian tehtäväkseni vastata uuden Vuosaaren sataman geoteknisestä suunnittelusta. Tehtäviini kuului mm. satama-alueen laajojen meritäyttöjen ja pehmeiden savialueiden stabiloinnin suunnittelu. Meritäyttöjen tekemistä edelsi pohjasaven ruoppaus, jonka ensimmäisessä vaiheessa jouduttiin saven pilaantunut pintaosa kuorimaan erillisiin pengerrettyihin altaisiin, joissa ne stabiloitiin sementillä osaksi satamakenttää. Työtapa oli ensimmäisiä koko maailmassa ja vastaavaa, ympäristöystävällistä ja edullista tekniikkaa on alettu soveltaa myös muualla Suomessa ja ulkomailla. Sataman valmistuttua 2008 olen ollut mukana Helsingin aluerakentamiskohteissa, pääasiassa Jätkäsaarella. Kolmatta vuotta Ramboll Finland Oy:n palveluksessa oltuani suunnitelmissani on eläkkeelle jäänti kuluhan vuoden aikana. Työskentelen mahdollisesti vielä jonkin aikaa osa-aikaisena ennen "vapautumistani".



Kirsi ja Jorma

Avioiduin uudelleen vuonna 2007 Kirsin kanssa, joka säilytti oman sukunimensä Lybeck isovaarinsa tri E.W. Lybeckin muistoa vaaliakseen.

Kirsi on ammatiltaan taideterapeutti ja työnohjaaja. Taideterapiaopinnot Kirsi suoritti Sveitsissä. Hänen perustamansa alan instituutti täytti viime syksynä 15 vuotta. Kirsi on toiminut myös opettajana useissa oppilaitoksissa ja alan kansainvälisissä symposiumeissa ja hän on vastannut kahden symposiumin järjestämisestä myös Suomessa. Viime vuonna Kirsi toteutti nuoruuden haaveen ja valmistui kuvataiteilijaksi. Kirsillä on aiemmasta liitostaan kaksi lasta, Jesse ja Monna, jotka ovat työelämässä menestyviä aikuisia. Lisäksi Kirsi on kahden lapsenlapsen onnellinen isoäiti.

Työelämään ja muuhunkin arkeen "löysin" 80-luvulla energialähteeksi kuntoiluharrastuksen, johon kuuluivat pitkät kuntohiihdot ja maratonit. Lapsena olin liikkunut paljon hiihtäen ja juosten useiden sen ikäluokan lasten tavoin. Minulla tuntui olevan erityinen tarve osoittaa itselleni, että olen liikunnallisesti vähintään keskiverto, koska olin jäänyt 5-vuotiaana Savonlinnassa auton alle ja jalkani oli mennyt poikki lonkkanivelen vierestä. Kahden kuukauden sairaalassaolon jälkeen jouduin opettelemaan varovasti uudelleen kävelemään. Vanhempani kertoivat minulle vasta vuosien päästä, että lääkärit olivat sanoneet, etten tulisi kävelemään koskaan normaalisti. Miksikään himokuntoilijaksi en koskaan kehittynyt, mutta olo alkoi tuntua taas nuoremmalta pitkien lenkkien ansiosta. Finlandia-hiihdoissa pidin välillä 20 vuoden tauon osin Helsingin vähälumisten talvien vuoksi, mutta viime vuosina olen palannut hiihdon pariin - entistä hitaampana. Toisen polveni kieltäytyessä maratonin rasituksista, hölkkäsin viimeisen maratonini 2006 "näytiksi" tulevalle Kirsi-vaimolleni. Olin seurusteluvaiheessa yrittänyt tehdä häneen vaikutuksen kertomalla mm. maratonharrastuksista, joten jouduin antamaan vielä yhden näytön.



Finlandia-hiihdossa 1987...



... ja 27 v/kg myöhemmin 2014

Asumme Helsingin Myllärinlaaksossa paritalossa. Lisäksi vanhemmiltani jäi melko uusi omakotitalo Multialle Keski-Suomeen lomapaikaksemme. Käymme siellä enimmäkseen kesäaikaan. Itse käyn joskus myös hiihtelemässä siellä. Talvisin siellä järjestetään mm. Multia-Keuruu-Multia hiihto, jonka pituudeksi tulee edestakaisin hiihdettynä 50 km. Latu on yleensä yksi Suomen parhaita.

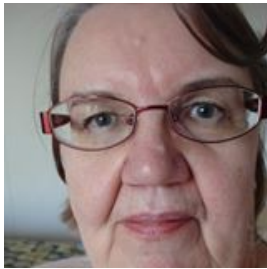


Kotimme Helsingin Myllärinlaaksossa



Äiti ja isä kanssani Multialla viimeisenä kesänä 2008

Raija Hillevi Peltola



os. Ruuskanen, isoäiti oli Havukaisten sukua

Sain tehtäväksi kirjoittaa itsestäni ja elämästäni jonkinlaisen tekstin, joten tässä se tulee: Olen ujonpuoleinen naisihminen, pitkä ja maantienvärinen. Seitsemänkymmentä vuotta tätä maailmaa ihmetellyt, monelta kantilta. Suomea päästä jos toisesta ja vähän joka puolelta. Eurooppaakin kolunnut aika paljon vuosia sitten ja Floridassakin piipahtanut pari kertaa. Puhun kotimaisten lisäksi englantia ja vähän muitakin kieliä. Siinähan ne perustiedot.

Työkseni olen tehnyt opetusohjelmia tekniikan puolella eli ääninauhoja monissa eri muodoissa, niin elokuvassa kuin kasetteina ja avokeloina, sekä vähän äänitystäkin. Mutta siitä on jo kauan aikaa. Samoin varsinaisen ammatini, valokuvaalaborantin hommista. Niitä tein 10 vuotta, Helsingin yliopiston Kuvalaitoksella ja laitoksen nimen muututtua Yliopiston AV-keskukseksi, siirryin sille ääniosastolle niiden elokuvien ja ääninauhojen pariin 15 vuodeksi.

AV-keskus palveli yliopiston ja vähän muitakin laitoksia ja yksityisiä ihmisiä, piirustusten, kuvien, diojen, kuvausten, äänitysten ja monenlaisten muiden tehtävien myötä. Tukeakseen siten opetusta, tieteellistä tutkimusta ja niiden julkaisutoimintaa, sekä materiaalia niiden tarpeisiin tuottaen.

Sapattivuosi Inarissa

Olin ollut AV-keskuksessa 25 vuotta töissä ja tunsin tarvetta pitää välillä vähän taukoa. Päätin ottaa sapattivuoden ja opiskella tiedotusoppia Inarin opistolla, joka oli riittävän kaukana kaikesta entisestä. Olinhan juuri eronnut yli kaksikymmentä vuotta kestäneestä avioliitostanikin. Poikakin oli jäänyt isänsä luokse asumaan, joten olin vapaa lähtemään.

Olin ollut lomalla Saariselällä kymmenen päivää toukokuun lopulla, jolloin siellä oli tosi hiljaista turistien osalta ja suurin osa paikoistakin oli kiinni. Silloin oli rauhallista vaellella tunturissa ja istuskella kuuntelemassa lintujen laulua lammen rannalla. Ihastuin siihen Lapin maailmaan. Siellä ollessa huomasin myös ilmoituksen Inarin Opiston kursseista ja paikallisradiosta. Ajattelin heti, että sinne tulen viettämään sapattivuottani. Hain sinne ja pääsin myös. Sain asiat järjestettyä lähtöä varten kesän aikana. Syyskuun koittaessa pakkasin tavarani ja menin junalla pohjoiseen.

Vastassa olikin ihan uunituore opettajakunta, kun opistolle oli juuri valittu ensimmäinen saamelaisyntyinen rehtori, Anne Siire Länsman. Hänen myötänsä tuli uusi tiedotusopin opettaja Heikki Tunkkari ja radiotyön opettaja Jaakko Luoma, joka oli virkavapaalla Keski-Suomen aluetoimituksesta. Heidän ansiostaan uudesta tiedotusopin linjasta tuli ihan uudenlainen ja kulttuuripitoinen jakso.

Tehtiin juttuja radioon ja lehtiin, sekä tutustuttiin monipuolisesti saamelaiskulttuuriin. Retkeiltiin saamelaismarkkinoille ja alueen muihin opistoihin. Tutustuimme erilaisten taiteilijoiden näyttely- ja työtiloihin sekä itse taiteilijoihin. Saimme myös monenlaista muuta oppia ympäröivästä yhteisöstä ja sen toiminnoista. Vuosi oli niin vilkas ja antoisa, että päätin jäädä sinne vielä toiseksi vuodeksi. Niinhän alunperin oli ollut tarkoituskin. Vanha tiedotusopin linja oli toiminut kaksivuotisena. Toisen vuoden opiskelijoita oli nyt vain yksi, joten saatoimme uusia linjan ohjelman kokonaan.

Kesätöissä Karigasniemen leirintäalueella

Kesätöissä ollessani sitten soikeuduin yhden ”kalamiehen” verkkoihin ja jäinkin sinne asumaan hänen kanssaan. Opistolle meno ”unohtui” ja alkoi elämän opettelu uudessa kulttuurissa ja ympäristössä. Se oli melkoinen koulu eteläntytölle. Olin joka suhteessa vääränlainen sinne: liian vanha, nainen, ammatilta väärä, kielitaito väärä ja ei kotiäiti-tyyppi. Ei toimistotyökokemusta, eikä hoitotyöihminen, ei myöskään opettajatyyppejä. Tekniikka-ala oli *miesten* työtä, ei vanhojen naisten. Siinä sitä oli problemaa kerrakseen. Mitäpä muuta kuin kursseille vaan! ATK:ta ja muuta oman alan taitojen uusimista, yleensä tietokonepohjaisia opintoja. Multimediakoulutusta kaksi vuotta ja dokumenttielokuvakurssi, sekä muuta lisäksi. Aina välillä töissä pätkeä ja pätkeä kotona. Vaihtelevaa ja mielenkiintoista elämää. *Raija Peltola.*

30v. Juhlakokous - tunnelmia Rapionmyllyltä 20.7.2013



Ennen kokouksen alkua oli aikaa tavata tuttuja ja vaihtaa mielipiteitä. Edessä oikealla ovat mm. Eila Turunen Kiteeltä sekä Jorma Havukainen ja puolisonsa Kirsi Lybeck Helsingistä. Taaempänä olevassa ryhmässä ovat ainakin kiteeläiset Kari Havukainen, Hilikka ja Teuvo Havukainen sekä Olavi Mikkonen.



Lohisoppa maistuu, Rapionmyllyn emännät rakensivat hyvän kattauksen herkkuja. Lähinnä edessä jo yli 80-vuotias Pauli Porento. Pöydän takana ovat mm. Taina Miikki Joutsenosta sekä Nelly ja Pate Ruottu Hikiältä.



Sukuseura tiedottaa

Vuoden 2015 sukumatka ja sille ilmoittautuminen

Ensi kesän matkaa valmistelee Matikaisten sukuseura. Heidän tiedotteensa valmistuu myöhemmin, mutta ennakkotietona on kerrottu matkan suuntautuvan Imatralle.

*Meille on oman tiedotteemme painatuksen jälkeen ilmoitettu ajankohdaksi 9-11.10.2015. Kohde on **Holiday Club Saimaa** os. Rauhanrinne 1 55320 Rauha. Varaukset tekee jokainen itse osoitteessa hotellimyynti.saimaa@holidayclub.fi Majoituksena 2-hengen huone maksaa 128 euroa ja yhden hengen huone 108 euroa/vrk. Aikuisen bufee-ruokailun hinta on 23 eur/ateria. Lapselta vastaava maksu on 12 euroa. Lisää tietoa voi kysellä Matikaisten sukuseuran sihteeri Lahja Björniltä meiliosoitteessa lalle.bjorn@gmail.com Havukaiset tukevat kylpylään lähtevää jäsentä, tai jäsenperheen kyseessä ollen sen yhtä lähtijää, 30 euron summalla. Edellytyksenä on, että jäsenmaksu on suoritettu vähintään kahdelta viimeisimmältä toimintavuodelta.*

Seuran sihteeriltä on edelleen saatavana sukutuotteita ja niitä on myynnissä myös sukukokouksessa:

Sukukirjoja on jonkin verran jäljellä. Jäsen saa teoksen 25 eurolla, muille hinta on 35 euroa.

Pöytästandaari Havukaisten vaakuna-painatuksella maksaa 40 euroa.

A4-kokoon kartongille painettua Havukaisten sukuvaakunaa on myynnissä 8 euron hinnalla.

Eräs tuote on kirjeensulkijatarra Havukais-postia (kts. kuvaa kannesta). Arkki 65 kpl maksaa postitettuna 11,50 euroa. Sukukokouksen yhteydessä pienempiä eriä voi ostaa hintaan 0,20,- kpl.

Isännänviiriäkin Havukaisten vaakunakuviolla on ehkä saatavana sukukokouksesta, mikäli niitä valmistava sukuseuran jäsen saapuu paikalle. Aikaisemmin hinta on ollut 60 euroa.

oo

Osoitteiston täydentäminen:

Jäsenosoitteiden muutokset pyydetään ilmoittamaan joko puhelimitse, internetissä tai kirjeellä.

Yhteyshenkilö on Heini Ketolainen, joka ylläpitää jäsenrekisteriä (osoite: katso takasivu).

Sukuseuran hallitus pyytää kaikkia jäseniä joilla on nettiyhteys, ilmoittamaan osoitteensa.

Tulevaisuuden tavoite on, että entistä suurempi osa jäsenkirjeenvaihdosta voitaisiin tehdä sähköisessä muodossa. Perinteiseen puhelin- tai kirje yhteyteen voi myös turvautua.

oo

Etukannen valokuva: Havukaiset 30-vuotisjuhlakokouksessaan Juvan Rapiomyllyllä kesällä 2013. Havukais-tiedotteen sivunvalmistus: Kankaalan Pekka. Katso myös blogi, josta löytyy lisää tekstiä ja kuvia, myös Havukaisista, osoite: kankaalanpekalta.blogspot.com

Sukuseuran toimihenkilöt 2014 – 2015

Martti Havukainen Suvikatu 3A2 80200 JOENSUU 050-591449
puheenjohtaja
martti@havukainen.com

Arvo Havukainen Olkontie 7 A1 82500 KITEE 0500-804050
varapuheenjohtaja
aira.havukainen@gmail.com

Liisa Pirhonen Pilkkipolku 7 82500 KITEE 050-5359743
sihteeri
lispir@suomi24.fi

Heini Ketolainen Mikkolantie 13 59800 KESÄLAHTI 040-5472142
rahastonhoitaja, jäsenrekisteri
hketolainen@gmail.com

Pekka Havukainen Kiteenlahdentie 34 82510 KITEENLAHTI 0500 -428211
kankaalanpekka39@gmail.com

Kari Havukainen Rantakyläntie 19 82500 KITEE 050-4126704
havukainen.kari@gmail.com

Jouko Peri Sarapolku 2 45120 KOUVOLA 040-7167659
jouko.peri@pp.inet.fi

Maija Kaalimaa Välivaarantie 46 82500 KITEE 050-5719172
maija.kaalimaa@gmail.com

Jaana Hukka Heinsyrjäntie 14B 82510 KITEENLAHTI 040- 5585211
hukka.jaana@gmail.com

Ahti Kopperi Ruoritie 11 82500 KITEE 0500-229119, 013-229119
sukututkija
ahti.kopperi@telemail.fi

Antti Kopperi Ruoritie 11 82500 KITEE 050-4687788
kotisivujen ylläpito
antti_kopperi@hotmail.com

Sukuseuran kotisivut: www.havukaistensukuseura.fi

Jäsenmaksu vuodelta 2015 10,- €, eräpäivä 30.4.2015

Pankkiyhteys Op. Kitee tili 515304-292433

Painopaikka: Kiteen Paino